

at forholde sig til det spørgsmål, fordi vi altså må angribe den her sag i den rigtige rækkefølge.

Den rigtige rækkefølge er først at diskutere: Ønsker vi opgaveomfordelinger i det her samfund, og giver det anledning til afledt at have en anden stillingtagen til, hvad der er ønsket kritisk masse for en kommune? Hvis det gør det, hvordan kan det så fases ind? Man er nødt til at kende sit rejsemål, før man kan lave en rejseplan.

Derfor har regeringen ikke lagt sig fast på, om ting skal foregå frivilligt, eller om ting skal foregå stærkt koordineret, eller hvorledes ting skal ske. Det er regeringens position, det er det, der bliver spurgt til, og den har jeg hermed gjort rede for.

Klaus Hækkerup (S):

Det er rigtig nok, at man må kende sit mål, før man vælger sin rejserute. Men det, finansministeren har gjort, er, at han har tilkendegivet, om han vil cykle eller gå til fods. Det kan man jo godt gøre, selv om man måske ikke helt har fastlagt ruten. Det er så det, han åbenbart har gjort her, hvor han går ind for frivillige kommunesammenlægninger.

Jeg forstår så, at det gør regeringen ikke – i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt. Det har den ikke lagt sig fast på.

Jeg vil godt spørge, om det så vil sige, at finansministeren her har udtalt sig ikke på regeringens vegne, men som privatperson, og om det er noget nyt, man har fået indført i Danmark, at regeringens ministre nu somme tider går ud og udtaler sig som privatpersoner og somme tider på regeringens vegne. Eller hvad er det, der er sket her med finansministeren?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er muligt, at hr. Klaus Hækkerup allerede vælger sit transportmiddel, før han har bestemt sig for rejsemålet, når billedet her bruges, at man godt kan beslutte, om man vil gå eller køre på cykel.

Jeg vil sige, at min erfaring nu siger mig, at det sådan set er klogt først at gøre sig en tanke om, hvor man skal hen. Hvis man nu skal meget langt, kan det vise sig at være uhensigtsmæssigt at gå. Hvis det kun er en kort sviptur til bageren efter brød, så kan det godt betale sig at gå i stedet for at tage cyklen.

Det er jo sådan set det samme her. Vi er nødt til at tage tingene i den rigtige rækkefølge, nemlig: Hvad er det for en ambition, vi har med en kommende struktur- og opgavereform, hvad er det for forandringer, vi ønsker, er de store eller mindre? Derefter tager vi stilling til, hvad det er for et transportmiddel, vi skal tage i brug for at nå det mål. Det er regeringens position.

Så glæder jeg mig i øvrigt over, at der er mange, der deltager i denne debat. Jeg tror også, at hr. Klaus Hækkerup ville kunne finde interessante citatstumper fra min egen store mødeaktivitet i den her diskussion. Der er mange, der tager del i denne her debat. Det synes jeg kun er en berigelse af debatten.

Men når der bliver spurgt ind til regeringens position, så er regeringens position denne, at vi tager tingene i den rigtige rækkefølge. Når vi har besluttet os for, hvilke forandringer vi ønsker, så træffer vi dernæst beslutning om, hvordan de implementeres.

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil bare sige, at det jo er klart nok, at der er en sammenhæng mellem transportmiddel og rejsemål. Man kunne jo f.eks. ikke forestille sig udelukkende at transportere sig på cykel, hvis man skulle forlade Sjælland. Det ville i hvert fald være et særsyn.

Til gengæld vil jeg sige, at jeg stadig væk synes, at indenrigs- og sundhedsministeren taler udenom. Hvad er det, Venstre er på vej til her? Er det at prøve at sende to signaler om, at man både går ind for frivillighed og samtidig går ind for en eller anden form for tvang, eller at man i det mindste ikke har taget stilling?

Indenrigs- og sundhedsministeren har jo selv taget stilling. Jeg behøver ikke citere fra de mange møder. Vi var sammen til et meget, meget stort møde den 1. oktober, hvor indenrigs- og sundhedsministeren på regeringens vegne – må jeg formode – slog fast, at den storregion, superregion blev det endda kaldt, som Københavns Kommune havde lagt op til, nemlig en region omfattende hele Sjælland, overhovedet ikke kunne komme på tale. Det formoder jeg da var på regeringens vegne, eller det var måske også som privatperson?

Men hvad er det, regeringen lægger op til, når finansministeren går ud og siger frivillige sammenlægninger?